

Dobré časy

Znouzectnost

Tak jako v době sucha přichází déšť.
V podobě špatné se dobrák navrátí.
Tráva se zazelená na písku pouštním.
Roztáhne duha nad údolím.
A zase půjdou karavany mraků,
nesoucí náklad, vůní orientu.

Klikaté cesty jsou potulných pěvců,
přichází odtamtud, odejdou tam.
Slova navléknou na nitky plamenů,
zbude jen neklid, oharků pár.
Až slunce půjde z východu na západ
a nebe zahalí v purpuru šál.

R: V době nedobě, za časů nečasů.
 Za věci prosté, kdo tiše zpívá.
 V době nedobě, za časů nečasů,
 za lásku za krásu, za štěstí.

Do noci v zemi mlhy a stínů,
slova zní o vášni tisíce tváří.
Tak jako voda, co na kámen padá,
tak jako bzučení divokých včel.
Když nohy vítězů historii píšou,
trubadůr navléká potrhaný háb

R:

A ze snů rostou mohutné stromy,
s korunou plnou podivných písní,
o době dobré, která se vrátí.
Do místa nikdy, v království nikde.
Pod rouchem červáknů a v sametu noci,
rodí se legendy budoucích časů.

R: 2x